

A tanév krónikája

Augusztus

*Hogy lehetsz a világ világossága,
ha még magadnak sem világítasz?*

Kalazancius

24

Alakuló értekezlet

24

Tanári lelkigyakorlat Mártélyon.
Labancz Zsolt SchP tartományfőnök
atya vezette, tréninget tartott Gulyás
Péter.

29

Javító- és osztályozóvizsgák.

30

A 254. tanév évnnyitó értekezlettel
megkezdődött.

31

Veni Sancte ünnepe az iskolában.
Főcelebráns Labancz Zsolt SchP.

KEDVES KOLLÉGÁK, DIÁKOK, SZÜLŐK! KEDVES BARÁTAINK, SZEGEDI CSALÁDJA KALAZANCIUSNAK!

Közös ünneplésre ültünk össze. Valószínűleg vannak, akik háborognak ennek a szónak a hallatán. Ünnepeljünk akkor, amikor a nyár szabadsága után vissza kell ülni az iskolapadba?

Mégis bármilyen furcsa, így kell, hogy legyen, hisz okunk van az ünnepre: négyszáz éve alakult a Piarista Rend, melynek szegedi jelenléte huszonöt éve lett újra élő, és ebben a huszonöt éve egyre gazdagabban élő valóságban új tanévet kezdünk. És ahogy minden nemzetközi sporteseményt is, olimpiát, futball Eb-t ünneppel nyitnak, így számunkra is ünnep a mi tanévnek mondott rangadónk megnyitása. És hiszem azt, hogy az iskolakezdés miatt legelkámpicsorodottabb diák is talál örömet a többiekkel való találkozásban.

Szerettük volna, ha a hozzánk érkezőket egy ünneplőbe öltözött iskola fogadja. Köszönjük Szombathelyi Árpád festőművésznak, hogy kiállításával hozzásegített minket ehhez.

Iskolánk egy olyan közösség tagja, amely Kalazanci Szent József világot formáló álmából jött létre: hogy a neveléssel lehet az életet hirdetni az értelmes jövőre vágyó gyermekeknek és fiataloknak, és ezzel a hivatással élhetővé lehet alakítani a világot.

Ennek az életerőnek a tanúja a mi szegedi piarista iskolánk is. 1720-ban megalapították, mert hittek Kalazancius álmában, és azonosultak vele. 229 éven keresztül éltették és gazdagították, nemzedékek sokaságának életet adva. Majd 49 év nemlétezés után 25 éve újra életre keltették a kalazanciusi álmat Szegeden. Huszonöt éve gyarapszik és gazdagodik a piarista család jelenléte: lett új iskolánk és kollégiumunk, az iskola mellett lett otthona a szerzeteseknek, lett templomunk, és az iskola megnyitotta kapuit a lányok számára is. A mai napon is tudjuk ünnepelni a gyarapodást: két új tantermet tudunk használatba venni. Immár 14 osztállyal tudjuk kezdeni a tanévet. Mind a diákok, mind a tanárok közössége sok új taggal bővült.

Évről évre, napról napra gazdagodunk, még akkor is, ha nincs is mindig mit átadnunk, és nincs mindig nagy bejelenteni valónk. (Vagy esetleg a szép új tantermekben még nincs tábla, polc vagy fogas.) Gazdagodunk, mert az életben hiszünk, és nyitott szívvel akarunk élni. Gazdagodunk, mert hisszük, hogy a világot együtt építjük, megvalljuk, hogy tanulni akarunk, és mindig van mit tanulnunk, van hova alakulnunk. Gazdagok vagyunk, mert tudjuk, hogy iskolánk nem épület, amely egyszer majd az oktatás egyik műemléke lehet, ha vigyázunk rá, hanem élő szövet, közösség.

25 év. Igen, érdemes rászánni az egész évet az ünneplésre, hogy ránézzük erre a negyedszázadra, felfedezzük az emlékeket, az itt tanítók és idejáró diákok nyomait. Honnan jöttünk, milyen kincseket kaptunk örökségül, mit kell továbbvinnünk?

Kedves Diákok! A mögöttünk lévő nyár több soron is a sportról szólt: szurkoltunk a foci Eb-n, és végigigzultuk az olimpiát. Mindkét eseményre négy éven keresztül készülnek a versenyzők és a csapatok. Négy év ke-

mény munka. Vannak köztetek, akik még csak most kezdik az alapozást, de vannak, akik lassan a felkészülés finisébe érnek.

Ez a tanév a te rangadóra való felkészülésed. Mire készülsz? Mi az álmod? Miért küzdesz? Mi mellett kötelezed el magad? Javaslom, hogy ma köteleződj el a küzdelem mellett. *Te egyéniben, és mi együtt, mint csapat.* Akarj alakulni, és akarjunk együtt alakulni. Akarjunk hatni egymásra, és akarjuk az élet nyomait hagyni közösségünkön. Ferenc pápa azt mondta Krakkóban a fiataloknak, hogy Isten mindig szurkol nekünk. Ő a legelszántabb szurkoló. Feszülj neki a küzdelemnek, múld felül magad – Isten szurkol. Tetszésére való, amikor az élet gazdagításáért küzdesz és küzdünk együtt.

És még egy kép a nyári sportvarázsból: a metrón a következő felirat köszöntötte a magyar válogatottat: „Egy varázslatot adatok nekünk”. Az elszánt küzdelem, az egyéni beleadás és a csapatjáték elvarázsolta egy országot. Te és mi, együtt, a szegedi piarista közösségben tudunk varázsolni. Ha rálelsz álmodra, megküzdesz a megvalósításáért, és ha mindezt közösségben tesszük, az világot formáló erővel bír. Tudunk egy olyan világot építeni, ahol jó élni, ahol jó egymáshoz kapcsolódni, amit értékeink megosztása és a gyengék felkarolása éltet. Tudunk egy olyan világot építeni, amelyben meglátjuk az egymásban levő jót, és azt segítjük kibontakozni.

Adjunk hálát az Istennek, hogy ez így lehet. Kérjük az Urat, segítsen bennünket, hogy az életet bennünk, közöttünk és a világban egyre nagyobbra és áthatóbbra tudjuk növelni – az Alkotóval alkotva.

Így legyen áldott a 254. tanév, amelyet ezennel megnyitok.

Jusztinné Nedelkovics Aliz
igazgató

Szeptember

A gyermekek Isten országához visznek minket közel...
Pedro Aguado SchP generális atya

1
Megkezdődött a tanítás
a 2016-2017-es tanév.

22
TESZI nyitónapon készültek fel a
közösségi szolgálatra a
10. évfolyam diákjai.

16
Az alapfokú művészeti iskola
a XV. Koboz-ének-hegedű-furulya
kurzust rendezte meg.

23
A VIII. Nyílt Atlétika Versenyt
rendezte meg a testnevelés
munkaközösség az általános
iskolák alsós atléták számára.

Október

*Ha szeretet nincs bennem, csak zengő érc
vagyok, vagy pengő cimbalom*

1Kor 12,30-31.

2

Kocsik Zoltán atya, a Gerhardinum spirituálisa (Temesvár) mondott ünnepi beszédet a templombúcsún.

3

Zöldár témahét nyitása

5

Küldöttség utazott Temesvárra. A magyar kisebbség megemlékezésén sikert aratott a Nép-zenei Kamaraműhely, megkoszorúzták Klapka György szülőházán az emléktáblát, és ökumenikus imaórán vettek részt.

6

Gyertyagyújtással emlékeztünk az aradi hősökre. Az osztályok egy-egy tablóval mutatták be a vértanúkat.

11

Nyelvi fordítóversenyt rendezett a nyelvi munkaközösség.

13

Piarista Ifjúsági Találkozó

15

Piarista Pedagógiai Nap iskolánkban

18

Dugonics András szobránál koszorúztunk. Beszédet mondott Körömdi Zoltán 12. a osztályos tanuló. A Népi Kamaraműhely éneke és zenéje tette meghitté az ünnepet.

19

A magyar munkaközösség helyesírási versenyt rendezett.

20

A matematika-fizika-informatika munkaközösség megrendezte a Dugonics András matematika-fizika párversenyt.

25

Az iskolai ünnepség keretében emlékezünk az 56-os forradalom kitörésére. A megemlékezésen Urbanek Rudolf SchP atya beszélt a budapesti eseményekről, élményeiről.

okt. 31

Őszi szünet

November

Merjünk nagyok lenni...

Széchenyi István

9

Az elhunyt munkatársainkért és diákjainkért, családtagjainkért és donátorainkért imádkoztunk az iskolai szentmisén.

11

Az '56-os emlékek nyomában - történész kirándulás Budapestre

15

Az iskolánk iránt érdeklődők nyílt napon kaptak tájékoztatást.

18

Szalagmegáldó szentmise

19

Szalagavató bál

23

Patrocíniumi rendezvénysorozattal ünnepeltük a rendalapító Kalazanci Szent Józsefet.

PATROCINIUM 2016.

A SZEGEDI ISKOLA ÚJRAINDULÁSÁNAK 25. ÉVFORDULÓJÁN

NOVEMBER 24. (csütörtök)

- 8.10** **A patrocíniumi ünnepség megnyitása**
Jusztinné Nedelkovic Aliz igazgató
Helyszín: templom
- 12.00** **Szegediek és olimpikonok (Rio 2016)**
Vendégek: Márton Anita és edzője Eperjesi László, Biacsi Ilona, Biacsi Bernadett és edzőjük Antal Andor, Nagy Péter és edzője Oláh Imre
Házigazda: Bereczky András
Helyszín: tornacsarnok
- 13.30** **Azok a '90-es évek...**
A szegedi iskola újraindulásának titkos története
Beszélgetőtársak: Angyal László, Kakuszi Péter, Károlyi Attila
Moderátor: Bodacz Balázs
Helyszín: tornacsarnok
A szegedi iskola újraalapítása fotókiállítás megnyitása
Összeállította: Károlyi Attila

NOVEMBER 25. (péntek)

- 8.45** **Kis patrocíniumi zene**
Előadó: Csányi Ildikó és Csányi Zoltán
Helyszín: tornacsarnok
- 9.15** **Emlékek Szegheő tanár úrról**
Múltidéző, méltató: Mészáros Ferenc, Zsova Tamás
Helyszín: tornacsarnok
Szegheő József-terem névadó ünnepsége
- 10.30** **Kalazancius nyomában járva...**
Képes élménybeszámoló
Előadó: Czeglédi Zsolt SchP
- 12.00** **Patrocíniumi szentmise**
Főcelebráns: Sárközi Sándor SchP
Orgonajáték: Kuzma Levente
Helyszín: templom
- 27.** **Kalazanciusi jubileumi év meghirdetése**
- 28.** **Adventkoszorú-készítés**

December

Az a szeretet, amely véget ér, sohasem volt igazi.

Szent Ágoston

5

A művészeti iskola
vizsgaidőszaka

7

Iskolai küldöttség utazott a
Csiky Gergely Főgimnázium
(Arad) iskolanapjára.

10

Észak-Bácska, Észak-
Bánság. 8. Garabonciás
Túra. Vezetők: Csizmadia
Zsolt, Károlyi Attila és
Tózsér Pál tanár urak

16

A Népzenei Kamaraműhely
fellépése Cambridge-ben

14

Tanári rekollektívó

20

A Mentés Másként Trió
XIII. Mézespálinka
koncertje

21

Osztálykarácsonyok,
osztálynap

22

Megkezdődött a
karácsonyi szünet.

Január

*Semmit sem adott Krisztusnak,
ha egész szívedet nem adtad az Úrnak.*

Kalazanci Szent József

3

Első tanítási nap a szünet után

14

Labancz Zsolt SchP tartományfőnök atya hivatalos vizitációt tartott Szegeden.

20

Az első félév utolsó tanítási napja volt.

21

Alapítványi bál

25

Ökumenikus imaliturgiát vezetett Barthel-Rúza Zsolt evangélikus lelkész, öregdiák.

25

Osztályozóértekezlet zárta a félévet.

Február

*Arra születtem, hogy megszeressenek
S megszeressem, én is azt, akit lehet.
Arra születtem, hogy boldog is legyek
S tovább adjam egyszer az életemet.*

Adamis Anna

29

A terematlétikai házbajnokság rendezése

7

Második nyílt napon fogadtuk az érdeklődőket.

14

Népzenei Kamaraműhely Balassi-estje a Millenniumi Kávéházban.

21

Szavaló- és szónokverseny

24

II. Regionális Honismereti Műhely megrendezése

25

Iskolánkban rendezték meg a Curie Kémiaverseny területi fordulóját

Március

*Kell ott fenn egy ország/ Mely talán ránk is vár
Kell ott fenn egy ország/ Amit senki nem talál
Kell ott fenn egy ország/ Mely bárkit átölel
Kell ott fenn egy ország/ Amit sosem rontunk el*

Chris Rea – Sztevanovity Dusán

1

Hamvazószerda.
Tanári rekollekció

20

Kosárlabda házibajnokság

6

A piarista rend fennállásának
400. évfordulójára emlékeztünk.
Öregdiákok koncertjén vett részt
az iskola. A koncert szervezője
Lajos István tanár úr.

10

Pályaaorientációs hét

10

Az 1848-as forradalom. Szalóki Noémi tanárnő rendezte a megemlékezést.

14

Diák-lelkigyakorlatok

17

A IX. Tavaszi Gitártalálkozót szervezte meg a Mester Tanoda és a Karolina művészeti iskolája.

23

Tehetségnap kiskoncert

Április

A tengerpartot járó kisgyerek mindig talál a kavicsok közt egyre, mely mindöröktől fogva az övé és soha, senki másé nem is lenne.

Pilinszky János

3

A Kiserdő takarítása

3

A próbaérettségik hete

18

Húsvéti szünet

19

Dr. Pécsy Rita *A szív intelligenciája - az „életképesség” készségei* címmel tartott előadást.

23

A budapesti piarista ifjúsági találkozón (PIT) voltak diákjaink.

29

Tavaszi atlétikai házibajnokság

22

Öregdiák-találkozó. A 2007. a és 2007. b volt a házigazda.

28

IX. Nyílt Atlétikai Verseny Szerenádóás

Május

*Gyere, repülj, hogy láthasd,
Akkora vagy, mint
a szárnyad...*

Rúzsza Magdi

3

A Piarista Rend 400. jubileumának ünneplése. Az Én Kalazanciusom plakátkiállítás megnyitása. Osztályozóértekezlet

4

Végzősök szerenádója

5

Ballagási ünnepség

8

Az írásbeli érettségi időszak kezdete

20

II. Kalazanci Kupa

26

Művészeti vizsgát tettek a Mester Tanoda növendékei.

10

Osztálykirándulások ideje

27

Dolgozói kirándulás Szabadkára

27

Dolgozói kirándulás Szabadkára

13

Témahét

31

Pünkösdi koncert

KEDVES BALLAGÓ DIÁKOK!

Először köszönhetlek így Benneteket: Kedves ballagó Lányok és Fiúk! Emlékeztek még a szalagavató bára? A zene és tánc forgatagára, a felszabadultságra? Akkor nagyon távolinak, szinte hihetetlen messzeségben levőnek tűnt még a ballagás. És most itt álltok. Az élet-tánc folytatódik, mindjárt jön a következő szám, és ez nem egy bugi-vugi lesz.

Egy közösségként vagyunk itt jelen. Ettől a közösségtől búcsúztok most, az iskolától, ami otthonotok volt négy-hat éven keresztül. Jó rátok nézni így a végén, jó látni benneteket. Jó látni benneteket az életet. Büszkeség tölt el, és közben fáj, pont most mentek el, amikor ilyen klasszak lettetek... Mint a mesében: egyik szemem sír, a másik nevet. Egyik kezemmel még itt tartanálak benneteket, a másikkal már küldelek...

Kedves Szülők!

Mindannyiunk számára ismerős az elszakadás-elengedés mindennapokban jelenlévő kettőssége, fájdalma és szépsége. És milyen jó, ha van, mi fájjon... Köszönöm, hogy ránk bízták a gyermekeiket, hogy eddig is segítették őket! A Jóisten adjon erőt, Önöknek, hogy a jövőben is támogató, mindig hazaváró otthon találhassanak gyermekeik.

Kedves Diákok!

Biztos sokszor elhangzott órák alatt – és majdnem mindig valami konfliktus után, amikor a tanárnak már nincs érve, hogy győzködjön téged –, a már elcsépelet szlogen: „Nem nekünk tanulsz, hanem az életnek, fiam” és mosolyogva, grimaszolva pergették le maguktól, hisz itt a Pillanat van, az Élet pedig messze.

És most itt vagyunk, a táblán pedig ez áll: „Mély víz, csak úszóknak!” Nincs visszaút, valahogy át kelni a túlsó partra. Felkészültél? Mersz? Bírsz? Akarsz? Hát, persze. Hisz már az itteni évek alatt is számtalanszor megmutattátok, hogy képesek vagytok küzdeni, van bennetek erő, ami visz a célotok felé.

Kalazancius iskolájából indulsz útra. Tudás, közösség, hit, jövő. Ha körbenézel, ami itt van, értetek van. Amit mi adni szerettünk volna: „Hitre, tudásra, szép életre, jóra...” Bár lehet, hogy néha nehezen ismertétek fel benne, bennünk a szándékot, a jóra segítést.

A legkisebb fiam reggeli iskolába induláskor mindig kér egy puszit a tenyerébe is. Rácsukja az ujjait, majd a szemembe néz, mosolyog. A legelső alkalomkor hozzáfűzte: „lesz még ma nem olyan könnyű”.

Reménykedem, hogy így tudunk adni nektek is valamit, amit a „nem olyan könnyű” pillanatokban elővehetsz a tarsolyodból. És ne feledd, az iskolából elmentek, de a piarista családot nem kell elhagynotok. Ha visszahúz a szívetek, megtaláltok bennünket.

Múlt vasárnap az evangéliumot hallgatva eszembe jutottatok. Tudok rátok nézni, mint az emmauszi tanítványokra. Bennetek van kicsit az emmauszi tanítványok lelke. Ki tudja, mi indította útnak őket, de Jeruzsálemben már nem volt helyük. Lezárult életük egy szakasza. Útra keltek ketten, hátrahagyva a közösségüket. Tele bizonytalansággal, kétséggel. Hiába szegődött melléjük Jézus, nem ismerik fel, csak a bánatukra tudnak figyelni. Kell a kenyértörés, a közös asztal, hogy felismerjék. És újra nekiindultak, vissza...

Valahogy Ti is így lehettek. Idejöttetek, voltak tervek, elképzelések, és jött az iskolai élet, sok mindent átrendezett, és nem biztos, hogy minden úgy alakult, ahogy elgondoltátok.

És most eltölt Benneteket a bizonytalanság. Merre tovább?

Nem baj a torpanás, nem baj, ha fáj. A lényeg: emmauszi tanítványokként készen állni a búcsúra, az újrakezdesre.

Együtt ünnepelni a búcsú pillanatát – megszokhattátok az évek alatt, hogy az ünnepet Jézussal közösségben üljük.

Most is itt a lehetőség, hozzuk az oltárra az itt töltött évek minden pillanatát: az örömet és szomorúságot, sikereket és kudarokat, szeretetet és ellenszenvet, mindent, ami felgyűlt benned, most itt az alkalom, hogy letedd az Úr elé, és a kenyértörésben felismerve, hogy vidáman, felszabadulva, örömmel telve tudjatok indulni az Útra.

Az iskolánkban töltött utolsó évek összefonódik a piarista rend 400 éves jubileumával. Minden ünnep még egy kis plusz fényt kapott. Emlékeztünk, és kerestük Kalazancius, hisz az ő álma hívta létre ezt az iskolát is, a Ti iskolátokat. Az ő álmának voltatok, és lesztek részei mindig, hisz Nélkületek nincs iskola, a tanár nem lehet tanár, ahol nincs tanítvány.

Idén már többször hallottátok idézni Pedro Aguado generális atya hozzátok írt levelét. De nem baj, mert azt szeretném, hogy meghalljátok és magatokkal vigyétek üzenetét:

„... Szerencsések vagytok, mert a piarista nevelés alapja a belétek vetett bizalom. Az a fajta nevelés, amelyet Kalazancius kigondolt, ezt a célt igyekszik elérni: képessé tenni titeket a teljes emberségekben való növekedésre, azért, hogy át tudjátok alakítani a világot. Lehet, hogy kissé erősnek hangzik ez így, de ez Kalazancius meglátása, és éppen ezért annak foglalatosa, amit alakulásotok és növekedésetek folyamán fel kell fedeznetek és meg kell valósítanotok: *képesekek vagytok egy másféle világ építésére.*”

Most nem elengedlek, hanem küldelek Benneteket. Feladatotok van. Kalazancius. Őt adjuk búcsúajándékként útravalónak. Őt, aki küzdött álmaiért, kitartóan, ezer nehézségen keresztül. Aki életre hív, és élet adásra hív.

Egy számomra kedves bölcstől idézve búcsúzom tőletek: „Hiányozni fogtok, de most már ideje mennetek.” Menjetekek, és az élettáncotokban legyen mellettetek a mi Kalazanciusunk, áldjon meg és segítsen benneteket az álmaitok felé!

**Jusztinné Nedelkovics Aliz
igazgató**

„...megadtátok iskolánknak az első női DÖK-elnököt...”

ÍGY BÚCSÚZTAK A 11. OSZTÁLYOSOK A BALLAGÓKTÓL.

Ti, végzősök elindultatok egy úton, amelyet előttek már sokan tapostak. Kisebbségnagyobb kitérőkkel, de Ti is otthagytátok lábnyomaitokat, ki-ki a maga tempójában. Van, aki gyorsabban, van, aki lassabban, van, aki egyet előre, kettőt hátra lépve. De bizonyítottátok nekünk, hogy sosem késő. Sosem késő bukást javítani, egy hét alatt felkészülni az érettségire, reggel beérni az iskolába, visszaadni az aláírt papírokat, megérkezni a házibajnokságra, vagy szünetben megírni egy kétszáz szavas beadandót.

Persze nem tudhattátok mindig, hogy melyik a helyes út, de ott voltak nektek Dékány, Angyal, Bereczky és B. Kovács tanár urak biztató szavai és segítő kezei. Hiszen az ő támogatásuk is kellett azokhoz a sikerekhez, amelyeket az évek alatt értetek el – sportban, művészetekben, tanulmányaitokban és a közösségért végzett munkátokban.

Ti voltatok azok, akik hidat építettek az évszázadokon át tátongó fiú-lány szakadék fölött, és megadtátok iskolánknak az első női DÖK-elnököt. A hosszú haj pedig azóta már hagyománnyá vált a DÖK elnökeinél. Köszöntsük nagy tüsszel azokat a lányokat, akik a szegedi piarista történelem során elsőként ballagnak iskolánkból.

Most pedig azokat a fiúkat, akik annyi éven át elviselték őket.

Köszönjük nektek azt, hogy előttünk járva kitapostatok egy olyan ösvényt, amin mindannyian szívesen indulunk el.

Kedves Diáktársaim! Most pedig vigasztaljátok meg szüleiteket, tanáraitokat, töröljétek le a megatottság könnyeit szemetek sarkából, hisz ez a Ti napotok! Az a nap, mikor szembesültök azzal, hogy az iskolás éveitek véget értek. Be kell ismernetek, hogy már nem azok a kisfiúk, kislányok vagytok, mint akik először beléptetek iskolánk ajtaján. A jövőtöket mától magatoknak alakítjátok. Ennek első megmértetése a hétfőn kezdődő érettségi, amihez sok sikert és kitartást kívánunk. Laudetur Iesus Christus!

Koncz János 11. b

ELHAJÓZÁS A KÖZÉPISKOLAI HADSZÍNTÉRRŐL

Mi a közös Mosonmagyaróváriban, Debrecenben és a Nyugati aluljárójában? Bumburnyák Józsefben, a Vöcsökben és Kolompár Winettou-ban? Körmendi Zoltán és Papp Bence 12. a osztályos tanulók ballagási beszédéből kiderül.

TISZTELT TANÁRNŐK, TANÁR URAK!
KEDVES SZÜLŐK, DIÁKTÁRSÁK ÉS VENDÉGEK!

Az általános vicceskedés mellett nagyon nehéz volt erre az alkalomra nem halotti beszédet írni... Ez a mai, valóban a búcsú napja. Ám ahogy Churchill mondta a normandiai partraszállás után: „Ez nem a vég. Nem is a vég kezdete, de a kezdet vége.”

2011-ben mi is partra szálltunk ebben az iskolában, idén pedig elhajózunk a középiskolai hadszíntérről. Még friss emlékképként él bennünk, hogy 40 kilóval könnyebben és ugyanennyi centivel alacsonyabban toppantunk be először osztálytermünkbe. Ahogy telt-múlt az idő, Dékány tanár úr vezetésével kiépült egy remek közösség, és életen át tartó barátságok is kötődtek.

Először is köszönettel tartozunk mindenkinek, aki a hat évünk alatt segített nekünk. Az ő kezük is jócskán benne van abban, hogy az évek alatt eljuthattunk az élet nagy mérföldköveihez, azaz a ballagáshoz és az érettségihez.

Másodszor köszönjük az iskola vezetésének, hogy „beengedtek” minket ide, és időközben nem tettek ki... Hálával tartozunk tanárainknak is azért a türelemért és hitért, amit sokszor hozzáállásunk és képességeink ellenére is belénk fektettek.

Sok dolgot megtanultunk ennyi idő alatt. Például, hogy a hidrogénkötésnél csak a tési órák lazábbak, az általunk oly rettegett hittan pótvizsga nem létezik, és hogy valamilyen szamojéd nyelven helyes az „I do does” kifejezés is.

Elkísérnek minket többek közt Tózsér tanár úr tanításai az időszakosan feltörő szökhévíforrásokkal kapcsolatban; Károlyi tanár úr érdekes-izgalmas történelemórái, mikor „öten jöttek Prágából, hogy nem oda Buda!”. Mindig emlékezni fogunk Boczor tanár úr szóvicceire és arra, hogy sovány malac vágtában legjobb a mágikus hengerért menni. Feltételes reflexként még most is borsódzik a hátunk, ha Nedelkovics tanárnő össze-csapja tenyerét, hiszen ez mindig egyet jelentett a dolgozatírással. Ha pedig álmunkból felriasztanak minket, két dolgot tudunk azonnal mondani: terra, terram, terrae, terrae, terra és 1s2, 2s2, 2p6, 3s2 és 3p6. Köszönjük a magyarórákat annak a tanárnak, aki nagyon örömteli, olyan... Boldog, hogy a szorult helyzetű felelőnek a legnagyobb sejtetéssel tudta sügni a szimbolizmus vagy a toposz szavakat.

Harmadszor köszönjük a munkáját a gazdasági irodának és a titkárságnak, legfőképp Katika néninek, akinek a jegyeit (a tantárgyakkal ellentétben) kajára is be lehetett váltani. Hálásak vagyunk továbbá Papp Kulcsos Tibinek, hogy mindig tudott munkát biztosítani a felmentetteknek, és jó egészséget kívánunk Vili Béla bácsinak is, aki soförként volt útitársunk több túrán is.

Beszéljenek most egy kicsit a számok is! Summa summarum ebben a több mint 57 együtt töltött hónapban volt két iskolai és három kollégiumi igazgatónk, és hosszabb-rövidebb ideig összesen 45 tanár adta át tudását nekünk. Összesen 38-an fordultak meg az osztályunkban: volt vendégdiákunk Mexikóból, Venezuelából, Türkmenisztánból és Brazíliából, sőt közülünk is hárman indultak az USA-ba, ahol az idei tanévüket töltik el. Többen pedig más osztályokból igazoltak át. A creme de la creme azonban 23 főt számlál.

Intellektuálisan, lexikálisan és fizikailag is próbára tettük magunkat mind házi bajnokságokon, mind helyi, mind országos megmérettetéseken. Nem maradtunk le egy irodalmi csapatversenyről sem. Valamennyi foci-, kosár- és atlétika-házi bajnokságon helyt álltunk. Született nálunk legjobb fordítás és vers, nagyon szép matek, fizika, biológia, kémia, töri és irodalom eredmény. Az osztály pedig nem csak polihisztor, de poliglott is, hiszen beszélünk mi magyarul, angolul, németül, olaszul, románul, latinul, kicsit lengyelül, sőt japánul is.

Megéltük a rendszerváltozást, azaz a koedukációt. Az utolsó előtti fiúosztály még emlékszik arra a félévre, amikor a női WC-ben is piszoárok voltak.

Hat téli, tizenhat nyári túrán vettünk részt, és majd minden hónapra jutott évközi kirándulás. Földön, vízen és levegőben. Tiszán innen, Dunán túl, Bukaresttől az angliai Colne-ig és a német Kölnig, Varsótól Szabadkáig, Pozsonytól a Vaskapuig milliónyi közös emlék, több ezer kilométer van a hátunk mögött.

És mi a közös Mosonmagyaróváriban, Debrecenben és a Nyugati aluljárójában? Bum-burnyák Józsefben, a Vöcsökben és Kolompár Winettou-ban? A 12. a. Ez a sokoldalú közösség megmutatta, hogy minden téren tud maradandót alkotni, és ha nem is mindig jó, de néha ellenpéldaként is szolgálhatunk a minket követő diákseregnek.

Montecuccoli azt mondta: „Egy jó túrához három dolog kell: májkrém, májkrém és májkrém.” Dékány tanár úr azonban ezt mindig igyekezte meghazudtolni, ezért aztán gasztrokultúránk kitűnik a többi közül. Büszkén gondolunk vissza például a milánói főzelékünkre, a kenutúrás tiszai rakottásra, vagy éppen a ketchupos nutellás kenyérre. Egyszer a Szlovák Paradicsomból visszatérve, 900 kilométerrel a hátunk mögött az utolsó két kilométerre maradt a felfedezés: az iskola transzporterén van hatos fokozat. Az évek alatt mi is felfedeztük hatos fokozatunkat pontosság és precizitás terén. Természetesen mindkét felfedezés Dékány tanár úrhoz köthető.

Az osztályközösség szinte a második családukká vált, hisz együtt voltunk jóban-rosszban, barátok közt. Hisszük, hogy ez az iskola a tudás mellett sokkal többet adott, hisz itt lettünk kisfiúkból szinte felnőttek, személyekből személyiségek.

Az elmúlt hat évre visszagondolva egy kisfilm pereg le bennünk. Mondják, hogy a jó dolgok közben gyorsan telik az idő, azonban meg kell mondjuk, voltak nagyon lassú jelenetek is. De minden nehézség ellenére, túl bajon, túl rossz napokon, leküzdhetetlennek tűnő akadályokon át, ma huszonhárman énekeltük a ballagók dalát.

Eljött tehát ballagás, az előszobában az érettségi, a küszöbön az egyetem vagy a munka, és most fordul be a kapun a felnőtt élet. Hat éve, mikor a főcímdalt énekel-

tük filmünk elején, a mostani pillanatok még olyan távolinak tűntek, mint a törökönyv utolsó oldala, a mászókötélt teteje, vagy a matekóra vége. Most a könyvek és a matekórák véget értek, néhányan még a kötél tetejére is feljutottak. Ahogy a stáblista lefut a vásznon, elgondolkodunk a cselekményen: mire volt jó ez a hat év, mire való az iskola? Ez az iskola...

Azt mondhatjuk, hogy a tudás hatalom. A tanár kezében összpontosul, és ő osztja szét közöttünk. Azt is mondhatjuk, hogy a közösségnek ereje van. Valamennyien tagjai lehetünk, és ez a közösség, maga az iskola. Egy közösség pedig attól lesz erős, ha minél több kapcsolat van benne. Úgy lehet valahogy, ahogy Újhelyi tanár úr mutatta be a súrlódást fizikaórán: minél több könyvlap van egymásba hajtva, annál kisebb az esély széthúzni azokat.

Ha ezt a két dolgot összetesszük, azaz hogy a tudás hatalom, a közösség pedig erő, nem csak az iskola értelmét kapjuk meg, hanem a kombinációt is, amellyel a környezetünket és a világunkat tudjuk formálni. Önállóan. Saját kedvünkre. És a Jóisten kedvére is.

A tudás fegyverével felvértezve, és a közösség golyóálló mellényét felöltve indulunk neki az életnek. Így, ugyanitt, ahol egyszer partra szálltunk, most fellépünk a kikötőből kifutó hajó fedélzetére. Egy hosszú és kimerítő frontszolgálat után új vizek felé vesszük utunkat. Egymástól távol, de el nem szakadva, letörőlheteretlenül, hogy egyszer itt is vívtunk harcokat, kötöttünk békét és alakítottunk szövetségeket.

A mi iskolai szolgálatunknak ezennel vége: Laudetur Iesus Christus!

Körmendi Zoltán – Papp Bence 12. a

A 12. B OSZTÁLY BALLAGÁSI BESZÉDÉT OLVASHATJÁTOK.

Zsoca szerepében Tóth Zsófia, Ádáméban pedig Ivánkovits Ádám.

Zsoca: A 12. b osztályosok ballagási beszédét ketten írtuk, ketten mondjuk el.

Ádám: Személyünkben is szimbolizálni kívánjuk, hogy 2013 óta új szelek fújnak iskolánkban. 290 év után megjelentek a lányok.

Zsoca: Van, akinek ez öröm volt...

Ádám: Másoknak megalapozott félelem.

Zsoca: De annyit biztosan mondhatok, hogy mindent felforgattunk.

Ádám: Én nem értek az emberek érzelmeihez, sem biológiájukhoz. Tizedikben érkeztem, szóval azt sem mondhatom el, hogy a kezdetektől mindent láttam.

Zsoca: Én majd segítek az érzelmek megfejtéséhez, és a kezdetektől itt vagyok.

Ádám: És a biológia?

Zsoca: Nem... ahhoz egyikünk sem ért.

Ádám: Ahogy beszédek megírásához sem... De úgy gondoltuk, ketten...

Zsoca: Így, ahogy most vagyunk...

Ádám: Talán menni fog. Nehéz dolog volt számunkra fölfogni azt, hogy most búcsúnunk kell.

Zsoca: Hogy vége van.

Ádám: Hogy máttól a gondviselés egy újabb formája szűnik meg körülöttünk.

Zsoca: Végül megvilágosodtunk: „Gyermeki szívvel, indokra nem várva / fogadtuk, amit a sors írt elő.”

Ádám: Gyönyörű Lovecraft idézet... Nem is tudom, ki mutathatta... Tizennégy évesen az ember nem foglalkozik sokat a jövőjével. Számára a felnőtté válás és a felelősségvállalás rendkívül távoli.

Zsoca: „Majd később megcsinálom.”

Ádám: „Most ne.”

Zsoca: „Még ráérek.”

Ádám: „Nekem mindegy.”

Zsoca: Természetesen, amikor idekerültünk, a mi gondolkodásunk is hasonló volt. Néha még most is az. Úgy érezzük, hogy rengeteg időnk van. Mégis ez a búcsúzás is csak egy pillanat. Ám számunkra most kezdődik valami teljesen új.

Ádám: Egyesek tanárnak mennek, mások a GTK-ra. És akármennyire is szeretnénk, a jövőben sorsunk és álmaink nem fogják keresztezni egymást.

Zsoca: Emlékszel még az első napra?

Ádám: Már az elbeszélgetés is érdekesen alakult. Elmondtam, hogy azért jövök ide a Tömörkényből, mert itt állítólag könnyebb a latin...

Zsoca: És?

Ádám: Az elbeszélgetésben résztvevő tanárok egyike Papp Attila tanár úr volt... A másik Dékány Zoltán tanár úr ... Viszont kérdésre feelve az első napon idegennek éreztem magam. Reggeli imák, furcsa köszönések, mise... Kezdetben nem is nagyon szólaltam meg.

Zsoca: Én mindig beszéltem, mindazonáltal számomra is furcsa volt az érkezés. Mindenki bámult a festett hajam miatt, hirtelen nem hordhattam cicanadrágot, gyakorlatilag el is égethettem volna a kivágott pólóimat, a térd fölé érő szoknyáimról nem is beszélve.

Ádám: De gondolj bele, nekik milyen furcsa lehetett! A lányok rikácsolásától zengett a folyosó, a tanároknak minden áldott nap el kellett magyarázniuk:

Zsoca: „Ebben az iskolában ez nem megengedett!”

Ádám: És olyan formák, idomok jelentek meg, melyek azelőtt csak igen kis számban voltak jelen az iskolában.

Zsoca: Tózsér tanár úr meg is mondta, hogy nem tudja, hogy kell minket kezelni, de összességében nem volt velünk annyi baj.

Ádám: Valóban? Még érkezésemkor is, sőt, még idén is a ti nyávogásokkal ment el az összes osztályfőnöki óra, ti semmit nem akartatok, de jobb ötleteitek sem voltak.

Zsoca (Kicsit mérgesen.): Ezt a témát most vessük el, Ádámkovits!

Ádám (Mint egy kényelmes papucs.): Jó.

Zsoca: Szóval összességében nem bántuk meg, hogy idejöttünk.

Ádám: De nem ám! Sőt! Minden furcsaságával hiányozni fog az iskola. Gondolj csak bele! Nincs több 7:50.

Zsoca: Megvolt az utolsó 13+1.

Ádám: Búcsúznak az osztálykiránduláson rejtegetett sörösdobozok izgalmatól.

Zsoca: Már nem küldenek ki minket a teremből az új szabályra hivatkozva.

Ádám: Nem olvashatunk olyan gyöngyszemeket a Piár Futárban, mint a nyugatos költők címszó alatt megemlített Ady Endre, Kosztolányi Dezső és Zipernowsky Károly trió.

Zsoca: Eltűnik az életünkéből az évi egy lelkigyakorlat és a hittanórák is.

Ádám: Ahogy a „volt házi?!”

Zsoca: „Tanárnő, nekem ezt senki nem mondta!”

Ádám: „Tanár úr, ezt a leckét még nem is adta föl mára!”

Zsoca: „Esküszöm, kész a házim csak nem hoztam el a füzetem!”... De sokat tanultunk.

Ádám: Rengeteget. Például, hogy a szeretet nem mindig jó válasz.

Zsoca: Azt, hogy Németország népessége nem azért csökkent az 1600-as években, mert akkor volt a II. világháború.

Ádám: Megtanultuk, hogy Arany János felesége nem Szendrey Júlia, hanem Ercsey Julianna.

Zsoca: Hogy Jézus nem szemmel vezette a tanítványait.

Ádám: De összességében elmondhatjuk azt, hogy ezek a kedves kis anekdoták egyre közelebb hoztak minket egymáshoz.

Zsoca: Hogy pár év múlva, mikor az útjaink valahol mégis keresztezni fogják egymást, az ugyanolyan pillanat lesz, mint most ez.

Ádám: És büszkén mondhatjuk el magunkról, hogy piarista öregdiákok vagyunk.

Zsoca: Hogy az ország bármely pontján is járunk, találkozhatunk olyan emberrel, aki-vel a közös emlékek és az iskola szellemisége összeköt minket.

Ádám: Egy ilyen közösség kialakulásához elengedhetetlenek a lelkes tanárok. Ezúton szeretnénk külön köszönetet mondani Angyal László tanár úrnak.

Zsoca: Aki soha nem adta fel a reményt azzal kapcsolatban, hogy még vihetjük valamire.

Ádám: Aki a legbutább és leglehetősebb elképzeléseinket is támogatta.

Zsoca: Aki nap, mint nap érdeklődött a diákjai felől.

Ádám: És végül József Attila szavaival zárnánk:

Zsoca: „De fölnőttünk már valahára,/ Kik nem tudjuk, mi az vígan élni,/ És mostan vas-hittel, jó bátorsággal/ Sorsunk akarjuk fölcserélni.”

Ádám: „Tudjuk, apánkkal gyávák voltunk,/ Nem volt jogunk se, csak igazságunk./ Most nincs, ki megállat az élet-úton,/ De, ha akad, nyakára hágunk.”

Június

*Mért legyek én tisztességes? Kiterítenek ügyis!
Mért ne legyek tisztességes! Kiterítenek ügyis.*

József Attila

5

A rendház pünkösdi intézményi családi együttlétet szervezett.

10

I. Családi Nap

6

Ablonczay Balázs tartott előadást a nemzeti összetartozás napján

13

Údvari Zenebona Évzáró Parti

10

A délszláv háború földjén. Baranya-háromszög és Kelet-Szlavónia. 9. Garabonciás túra. Kísérők: Barkos Bea, Csizmadia Zsolt, Károlyi Attila és Tózsér Pál SchP

14

TESZI-zárás. DÖK-nap. Sportnap

15

Osztályfőnöki nap

18

Te Deum zárta a 254. tanévet.

28

Szóbeli érettségi vizsgák rendezése

30

A tantestület tanévzáró értekezlet keretében beszélte meg a az eredményeket.

KEDVES KOLLÉGÁK, DIÁKOK, SZÜLŐK!

KEDVES BARÁTAINK, SZEGEDI CSALÁDJA KALAZANCIUSNAK!

Nem is olyan rég volt, mikor nekiindultunk az ősznek, az idei rangadói felkészülésnek – ahol mindenki egyéniben és csapatban egyaránt indult –, mögöttünk egy olimpiával és egy EB-vel. Emlékszel még rá? És a nyár barnaságával együtt hamar megkoptak a nyári emlékek.

Különleges adottságokkal rendelkezett ez a tanév, szeptemberben egy egész éven átívelő ünnepre hívtalak Benneteket: a piarista rend Patrocíniumkor meghirdetett 400. jubileumi évének és iskolánk újraindításának 25. évfordulójának közös megélésére.

Arra hívtalak Benneteket, hogy szánjuk az évet az ünneplésre, az év programjaiban megannyi komolyabb és vidámabb alkalom, mind „jubileumi ízzel” fűszerezve, amelyet persze a hétköznapi örömei és horzsolásai könnyen feledtethettek.

Felidéztük és megjelenítettük Kalazanciuszt, és emlékeztünk azokra, akik itt helyben az ő álmát álmodták tovább. Többször idéztem a tanév során Pedro Aguado generális atya diákokhoz írt üzenetéből: *„...képesek vagytok egy másféle világ építésére.”* Ezen munkálkodtunk közösen a tanév során, tanuljunk mindannyian, hogy a tanúlással igyekezzünk a jövőt építeni Kalazancius stílusában, ebben a közösségben.

Mögöttünk a tanév már a Múlt. A történések, események és érzések összeolvadnak, gomolyognak. Egy-egy pillanat felsejlik, kitüremkedik. Némelyik élesen és fájón. Mások lassan-kellemesen továbbgördülve, nyomokat sejtetve. Némelyek az időtől átlátszóvá válnak, az ok és okozat valóságát mutatva. Emlékek. Egy különleges tanév emlékei.

A hétköznapi lendülete, vidámsága és örömei mellé felsorakoztak a nehézségek és torpanások is, mint amikor daczból szerzel egy órán három elégtelent. Egy darabig eltöltött talán a megelégedés: megmutattad! Aztán rájöttél, nem az igazi. Rajtad múlik, szembenézel-e az étellel, a kihívással, még ha az épp a feje tetejére is áll. Például most, ha hazaviszed a bizonyítványt... Menet közben dől el, van-e bátorságod. Bátorság, ha kell újraindulni, újat választani, ha kell, újra kezdeni előlről is akár. Ősztől egy új lehetőség vár.

Mosolyok és karcok: életnyomok a közösségen, közösségben. Ezzel téve igazán különlegessé ezt a tanévet.

Hosszú volt az év, nem csoda, hogy elfáradtunk. A megérdemelt pihenés előtt nézünk vissza, ez már számadás ideje. Mert Te Deum-ra, hálaadásra gyűltünk össze, egyben az Úrnapját is ünnepeelve. Az olvasmányban hallhattuk, Mózes is erre hívja a népet, egy visszanezésre: *„Gondolj az egész útra, amelyen az Úr, a te Istened negyven éven át vezetett a pusztában, hogy megsanyargasson, próbára tegyen...”*

„Gondolj az útra...”, ebben a tanévben végigjárt, nem is olyan könnyű útra. Szent Pál Korintusiakhoz írt levélben, mikor az Úr vacsorájának megünnepléséről beszél, ezzel kezdi: „*En ugyanis az Úrtól kaptam, amit közöltem is veletek.*”

„*Az Úrtól kaptam*”... Te mit kaptál az Úrtól? Mit kaptál az életedre? Mit kaptál erre az évre? Hívtunk, hogy egy 25 éve gyarapodó és gazdagodó közösségnek legyél tagja, hogy amit az Úrtól kaptál, azt itt kamatoztassad. Mire készültél? Mi volt az álmod? Miért akartál küzdeni? Mertél-e küzdeni? Egy jobb világ építésében egy-egy kavics, építőkő vagy a malter vagy az állvány?

Barátságok, kapcsolatok, tudás, egy-egy értékes pillanat – mind ajándék. Hálat mondani és köszönetet a kincsekért, amit kaptunk. Hála az életért magáért, és azokért, akikkel ezt együtt éltük.

Kedves Szülők!

„*Az Úrtól kaptam...*” Az Úrtól kaptuk az itt lévő diákokat: gyermekek és tanítványok. Köszönjük, hogy az idén is ránk bízta őket! Köszönjük, hogy az emberformálás csodálatos és hatalmas munkájában társak lehettünk.

Kedves Diákok!

A nyár a szabadság, a megérdemelt pihenés és feltöltődés ideje.

Legyetek jelen, nyitott szívvel és lélekkel! Engedjétek, hogy az Isten megleljen Benneteket! Ne feledjétek: ez a közösség, a közösséghez tartozás kötelez is Benneteket – ha távol vagyunk is egymástól az értékeinket képviselitek, bármennyig is visz a vitorlás! Szeptemberben találkozunk!

A Jó Isten áldását és Kalazanci Szent József oltalmát kérve a nyári szünidőre, a Dugonics András Piarista Gimnázium 254. tanévét ezennel bezárom!

**Jusztinné Nedelkovics Aliz
igazgató**

OSZTÁLYKIRÁNDULÁSOK 2016-2017

7. a

Hely / térség:
Időpont:
Kísérőtanár:

Gyula
május 2-4.
Zsódi Viktor SchP of., Tóth Károly

Hely / térség:
Időpont:
Kísérőtanár:

Balaton-felvidék, Nagyvázsony
május 2-4.
Keszeli Sándor of., Rozsnyói Dóra

8. a

9. a

Hely / térség:
Időpont:
Kísérőtanár:

Budapest
május 2-4.
Tózsér Pál SchP of.

Hely / térség:
Időpont:
Kísérőtanár:

Pécs környéke
május 2-4.
Nagy Mariann of., Butty Bertold

9. b

9. c

Hely / térség:
Időpont:
Kísérőtanár:

Pécs környéke / Magyarhertelend
május
Tóth Károly of., Kalmárné Németh Márta

Hely / térség:
Időpont:
Kísérőtanár:

Kecskemét
május 2-4.
Keserű György SchP of.,
Dr. Kissné dr. Oláh Boglárka

10. a

10. b

Hely / térség:
Időpont:
Kísérőtanár:

Kecskemét
május 2-4.
Czeglédi Zsolt SchP of.,
Jusztinné Nedelkovics Aliz

10. c

Hely / térség:
Időpont:
Kísérőtanár:

Lovran (Horvátország)
május 2-4.
Szabó Erzsébet of., Orosz Gábor

Hely / térség:
Időpont:
Kísérőtanár:

Balaton
május 7/8-10.
Újhelyi Zsigmond of.,
Bereczky András

11. b

Hely / térség:
Időpont:
Kísérőtanár:

Balatonberény
május 7-9.
Zsova Tamás of., Szarkáné Gyerjék Judit

Hely / térség:
Időpont:
Kísérőtanár:

Debrecen
május
Sipos Attila of.,
Nemes Zsuzsanna

12. a

Hely / térség:
Időpont:
Kísérőtanár:

Kecskemét
szeptember 14-16.
Dékány Zoltán of., Tózsér Pál SchP

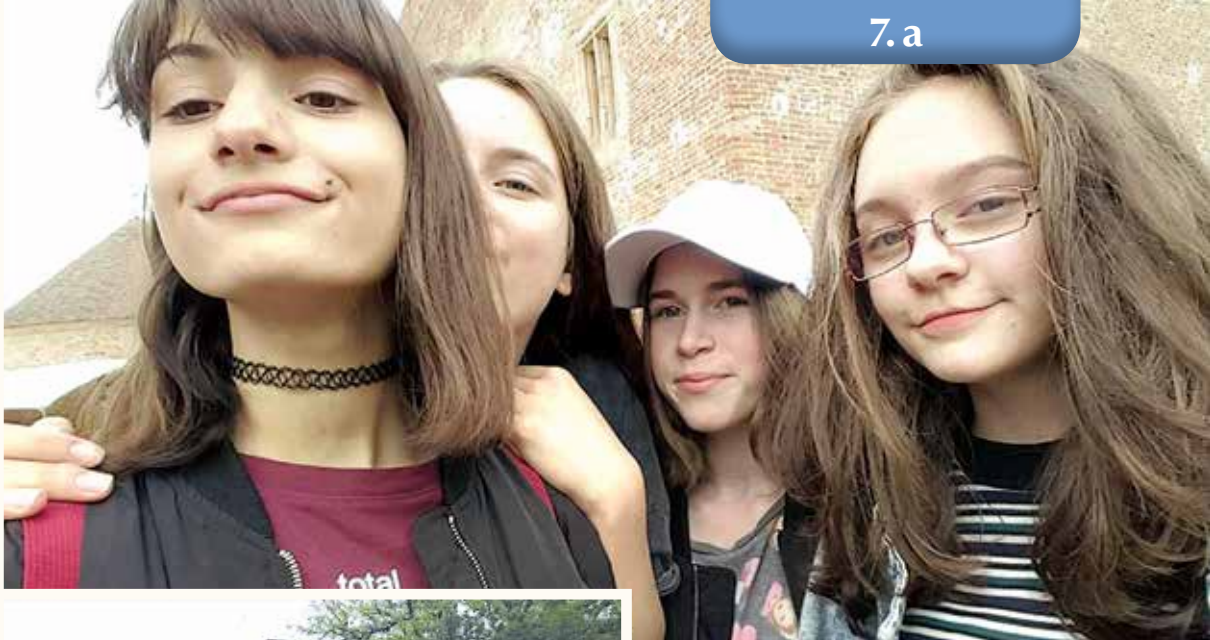
Hely / térség:
Időpont:
Kísérőtanár:

Ópusztaszer
szeptember 14-16.
Angyal László of.,
Mészárosné Szabó Tünde

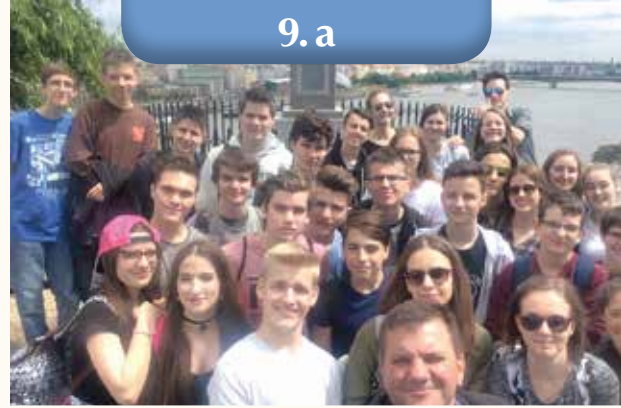
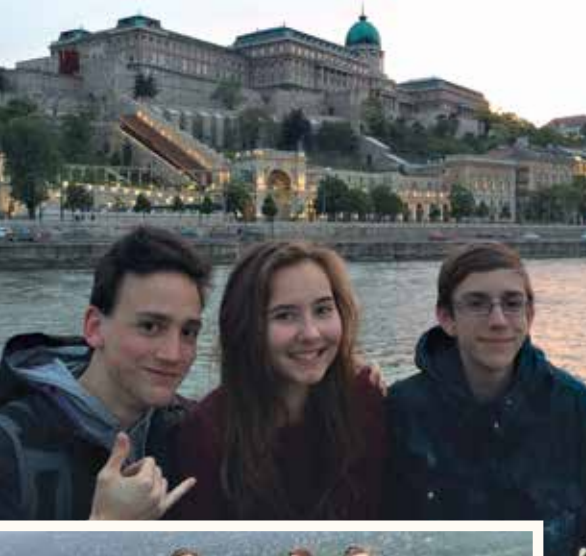
12. c

Hely / térség:
Időpont:
Kísérőtanár:

Budapest
szeptember 14-16.
Kovács István Ferenc of., Csizmadia Zsolt

NYÁRI TÚRÁK, TÁBOROK

15 túra 154 tanuló

IDŐPONT/ TÚRAFAJTA/ ÚTVONAL	KÍSÉRŐTANÁR	TANULÓK NEVE
június 22-25. (T) Móc föld-Bihar aranytúra	Tözsér Pál SchP Károlyi Attila Bálint Enikő	Kelemen Zsófia, Liska Sára, Muhari Manó Tibor 8. a, Gyursánszky Bence 9. a, Balázs Bálint 9. c, Hódi Krisztina, Koncz Péter, Mészáros Benjamin 10. b, Miklós Ádám, Szauer Károly 11. b 10 diák
július 3-6. (V) Tiszaug - Szeged	Tóth Károly of. Farkas Tamás	Bakos Edvin, Balázs Bálint Csaba, Bitó Blanka, Boskovic Dusan, Kovács Áron, Nagymihály Dominik, Orvos Alexa, Székési Fanni, Szilágyi Máté, Szin Patrik József, Takács Boglárka 9. c 11 diák
július 11-14. (GY) Gerecse	Keserű György SchP of. Keserű Zoltán	Bucskó András, Csóka Erik, Elekes Márton, Fábíán Imre, Gaál Péter, Gunics Viktor, Máring Tamás, Szegfű Csanád, Tajti Sándor, Urbán Péter 10. a 10 diák
július 17-20. (V) Gyula-Kunszent- márton	Dékány Zoltán of.	Józsa Levente, Tóth Ábrahám, Csikos Barna, Szatmári Keve, Körmendi Zoltán, Papp Bence, Novák Ádám, Lassú Botond, Kovács Dénes, Nagy Csongor, Ruzs Gergő, Fábíán Gellért 12. a 12 diák
augusztus 1-6. (V) Körös	Keserű György SchP of. Bartucz Barnabás	Abt Dávid, Böviz Anna Bella, Lázár Dávid, Máring Tamás, Óvári Kinga, Papp Judit, Tólosi Mihály, Terhes Péter 10. a 7 diák
augusztus 5-8. (GY) Szank	Keszeli Sándor of. Szalkai Sándor	Angyal Kyra, Barbócz Gergő, Berta Jázmin, Besesek Béla, Bohata Jázmin Hajnal, Gulkai Barna Tádé, Hódi Ádám, Horpácsy Márk Donát, Hrabovszky Marcell, Kelemen Zsófia, Liska Sára, Masa Kinga, Muhari Márton Manó, Nógrádi Bence, Óvári Ambrus, Rácz Gellért, Soós Izabella, Soós Krisztina, Szabó Boldizsár, Tajti Ágnes Gréta, Urbán Zoltán 8. a 22 diák
augusztus 6-11. (V) Tiszaug	Nagy Mariann of. Keserű György SchP	Berta Petra, Dóczi Réka, Kovács Rebeka, Molnár Éva, Pintér Emese, Stefaniga Adél, Szellédi Márton, Vékony Evelin, Pintér Emese, Weber Csanád diák 9. b 10 diák
augusztus 7-12. (V) Esztergom -Kalocsa	Czeglédi Zsolt SchP of. Balla János SchP Böröcsök János öregdiák	Dogan Ezgi Mária, Egyházi Ferenc, Farkas Viktória, Janovics István Gábor, Kocsis Kincső Dominika, Koncz Péter, Kónya Kata Laura, Magony Levente, Mészáros Benjámín László, Molnár Bálint, Odrobina András, Ördög Máté, Rádóczi Ákos, Veres Bálint Ferenc, Vér Kata 10. b 16 diák
augusztus 16-18 (K) Gyula – Nagyszalonta kastélytúra	Zsova Tamás of. Szarkáné Gyerjék Judit	Tóth Virág, Flosznik Petra, Miklós Ádám, Szabó Patrik, Ökrös Cintia 11. b 5 diák
(T) július 2-8. III. Kalazancius vitorlástábor Balatonberény	Zsódi Viktor SchP Angyal László	Bohata Jázmin, Kelemen Zsófia, Liska Sára Anna, Masa Kinga, Tajti Ágnes Gréta 8. a, Lengyel Anna 10. a, Egyházi Ferenc, Hegedűs Fanni, Odrobina András, Scherer Lili, Tóth Zsófia 10. b 11 szegedi diák + 15 budapesti + 1 váci diák

Időpont/ Túrafajta/ Útvonal	Kísérőtanár	TANULÓK NEVE
(T) július Vezetőképző	Nagy Mariann	Szebellédi Márton, Vékony Evelin, Balogh Gréta, Dóczi Réka, Molnár Éva, Stefaniga Adél, Kovács Rebeka, Berta Petra, Pintér Emese 9. b 10 diák
(T) július 24-28. Pádis	Tözsér Pál SchP of.	Magyari Kinga, Mátó Viktória, Medgyes Atina, Sári Bertalan 9. a, Csányi Zétény, Gonda Bálint 9. b, Papp Judit, Ruzscsák Bori 10. a 8 diák
(T) augusztus 19-23. Kárpátalja	Zsódi Viktor SchP of. Tözsér Pál SchP Csizmadia Zsolt Papp Attila	egész osztály
(T) Krakkói ifjúsági találkozó	Keserű György SchP	
(T) augusztus Drámatábor	Keserű György SchP	drámaszínpadások
(T) augusztus 21-22. Történelem emelt érettségi felkészítő	Angyal László Károlyi Attila	Szefű András, Gyuris László, Szauer Károly, Tóth Virág, Flosznik Petra, Rozgonyi Ákos 6 diák
(T) augusztus 21-22. Német nyelvi tábor	Dobayné Kovács Mária	Gulkai Janka 7. a, Fábíán Imre, Szefű Csanád, Máring Tamás 11. a, Egyházi Ferenc 11. b 5 diák

Túrafajta:

Gy - gyalog; K - kerékpár; T - tematikus; V - vízi

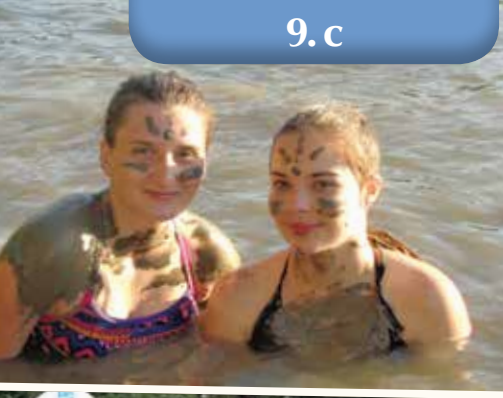

Aranytúra

